

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

45. wzywa Komisję do zbadania środków zmierzających do zniwelowania skutków szczytu produkcji ropy naftowej odczuwanych przez obywateli UE, w tym do analizy propozycji politycznych takich jak porozumienie w sprawie wyczerpania się zasobów ropy naftowej (ang. *oil depletion protocol*), które przyczyniłyby się do ułatwienia przejścia ku wyeliminowaniu z użytku paliw kopalnych;
46. przychylnie odnosi się do roli, jaką odgrywa wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji w zachęcaniu do ograniczenia zużycia energii; wzywa do rozszerzenia tego systemu o sektor lotnictwa; wzywa również Komisję do wypełniania swej roli w tworzeniu światowego systemu handlu uprawnieniami do emisji;
47. przyznaje, że utrzymujące się wyższe ceny energii wpłyną na proces produkcji, który jest uzależniony od surowców pochodzących z różnych geograficznie odległych miejsc; nawołuje Komisję do przedstawienia pełnej analizy wpływu wyższych cen energii oraz szczytu produkcji ropy naftowej na przepływy handlowe w ramach swoich prac dotyczących handlu i konkurencyjności;
48. podkreśla, że istotne jest wspieranie dobrego funkcjonowania rynku światowego ropy naftowej i gazu ziemnego, szczególnie w ramach zasad i wytycznych WTO; uważa, że takie podejście umożliwiłoby przyczynienie się w znacznym stopniu do podniesienia wydajności energetycznej, a co za tym idzie do zmniejszenia presji prowadzącej do wzrostu cen energii;
49. podkreśla konieczność bardziej aktywnego zaangażowania Światowej Organizacji Handlu w politykę energetyczną oraz potrzebę pracy na rzecz porozumienia między UE a członkami Organizacji Państw Eksporterów Ropy Naftowej w celu utrzymania kontroli nad wzrostem cen energii;
50. wzywa, aby główną rolę przypisano utworzeniu prawdziwego euro-śródziemnomorskiego rynku energetycznego; z zainteresowaniem przyjmuje wolę zapewnienia Afryce Północnej i Bliskiemu Wschodowi ważnego miejsca w zewnętrznej polityce energetycznej Komisji, którą Komisja wyraziła przy okazji konferencji w sprawie zewnętrznej polityki energetycznej, odbywającej się w dniach 20-21 listopada 2006 r., oraz wyraża nadzieję, że oświadczenie to zostanie poparte konkretnymi działaniami;

*

* *

51. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0055

Dialog między rządem Chin a wysłannikami Dalaj Lamy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie dialogu między rządem Chin a wysłannikami Dalaj Lamy

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2006 r. w sprawie Tybetu⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków pomiędzy Unią Europejską a Chinami⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji z dnia 22 lutego 2006 r., w którym prezydencja oznajmia, że Unia Europejska zdecydowanie wspiera dialog między rządem Chin a wysłannikami Dalaj Lamy i ma nadzieję, że obie strony będą skłonne do podjęcia w dobrej wierze istotnych kwestii w celu znalezienia praktycznych rozwiązań, które będą mogły przyczynić się do pokojowego i trwałego rozstrzygnięcia kwestii Tybetu i na które zgodzą się obie strony,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0465.

⁽²⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 219.

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- uwzględniając oświadczenie złożone w dniu 15 grudnia 2005 r. w imieniu komisarza ds. stosunków zewnętrznych Benity Ferrero-Waldner przez wiceprzewodniczącego Komisji Güntera Verheugena, w którym Komisja wyraża nadzieję, że wkrótce znalezione zostanie rozwiązanie kwestii Tybetu, które nie narusza suwerenności Chin i zapewnia poszanowanie praw narodu tybetańskiego, oraz że jedynym sposobem osiągnięcia tego ostatecznego celu jest pokojowy proces oparty na otwartym i bezpośrednim dialogu, niezależnym od jakichkolwiek warunków wstępnych,
  - uwzględniając pięć poprzednich rund rozpoczętego we wrześniu 2002 r. dialogu między rządem Chińskiej Republiki Ludowej i wysłannikami Jego Świątobliwości Dalaj Lamy,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. z zadowoleniem przyjmując zaangażowanie rządu Chińskiej Republiki Ludowej oraz Jego Świątobliwości Dalaj Lamy w rozwiązanie kwestii Tybetu na drodze dialogu,
  - B. mając na uwadze różnice zdań co do istotnych kwestii oraz mając w szczególności na uwadze fakt, że obie strony nie były w stanie wypracować wspólnego podejścia do historycznych stosunków między Tybetem i Chinami,
  - C. mając na uwadze troskę rządu Chińskiej Republiki Ludowej o jedność i stabilność Chin, a także przystąpienie Unii Europejskiej do polityki „jednych Chin”,
  - D. mając na uwadze konsekwentne oświadczenia Dalaj Lamy, zgodnie z którymi jego dążeniem nie jest niezależność Tybetu, ale przyznanie mu prawdziwej autonomii,
  - E. potwierdzając, że należy szanować wspólną tożsamość etniczną, językową, religijną i kulturową narodu tybetańskiego i wspierać aspiracje narodu tybetańskiego do utworzenia ujednoczonego systemu administracyjnego,
  - F. mając na uwadze, że w dniu 17 stycznia 2007 r. w Pekinie oficjalnie otwarto negocjacje dotyczące nowej umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między UE i Chinami,
  - G. mając na uwadze, że Dalaj Lama wyraził pragnienie odbycia pielgrzymki do Chin oraz mając na uwadze, że tybetański parlament na uchodźstwie wystąpił o spotkanie między prezydentem Chin z Jego Świątobliwością Dalaj Lamą, które zbudowałyby zaufanie między ludnością Tybetu i Chin, a także w międzynarodowej wspólnocie;
1. wzywa rząd Chińskiej Republiki Ludowej i Dalaj Lamę do wznowienia i kontynuowania dialogu pomimo różnic co do niektórych istotnych kwestii, bez stawiania warunków wstępnych i z myślą o przyszłości, by umożliwić wypracowanie praktycznych rozwiązań, nie naruszając integralności terytorialnej Chin i spełniając aspiracje narodu tybetańskiego;
  2. przyjmuje z zadowoleniem przyjęte przez rząd Chińskiej Republiki Ludowej ustawy i rozporządzenia dotyczące regionalnej autonomii etnicznej, wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że wiele z nich zawiera warunki uniemożliwiające lub utrudniające ich wdrożenie;
  3. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do aktywnych działań na rzecz umacniania dialogu, a wobec braku namacalnych wyników w istotnych kwestiach – do przeprowadzenia w porozumieniu z obiema stronami oceny dalszej roli Unii Europejskiej w ułatwianiu opartego na negocjacjach rozwiązania kwestii Tybetu, w tym również poprzez wyznaczenie specjalnego przedstawiciela UE ds. Tybetu;
  4. zwraca się do wysokiego przedstawiciela / sekretarza generalnego Rady o włączenie do rocznego sprawozdania dla Parlamentu w sprawie WPZiB informacji na temat przebiegu dialogu między rządem Chińskiej Republiki Ludowej a wysłannikami Jego Świątobliwości Dalaj Lamy w roku 2007 i w latach kolejnych;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

5. zwraca się do Komisji o podniesienie kwestii Tybetu i wznowienia rozmów między obiema stronami przy okazji negocjacji kolejnej umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między UE i Chinami oraz o informowanie Parlamentu o przebiegu dialogu między rządem Chińskiej Republiki Ludowej a wysłannikami Jego Świątobliwości Dalaj Lamy w roku 2007 i w latach kolejnych;
6. wzywa prezydencję Rady do przyjęcia oświadczenia wskazującego, w jaki sposób UE może ułatwić postęp w kierunku pokojowego i opartego na negocjacjach rozwiązania kwestii Tybetu;
7. wzywa Komisję, Radę i rządy państw członkowskich do współpracy ze Stanami Zjednoczonymi i innymi krajami spoza UE w wysiłkach na rzecz ułatwiania dialogu między rządem Chińskiej Republiki Ludowej a Dalaj Lamą;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej oraz Jego Świątobliwości Dalaj Lamie.

P6_TA(2007)0056

Sytuacja w Iraku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie uchodźców z Iraku

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie prawa uchodźców do ochrony międzynarodowej,
  - uwzględniając poprzednią rezolucję w sprawie sytuacji w Iraku,
  - uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. (konwencja w sprawie uchodźców) oraz Protokół ONZ dotyczący statusu uchodźców z 1967 r.,
  - uwzględniając pilny apel Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców z dnia 7 lutego 2007 r. o wzmocnienie międzynarodowego wsparcia dla krajów przyjmujących uchodźców z Iraku, jak również uwzględniając zawiadomienie Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców w sprawie powrotów oraz stanowisko w sprawie zapotrzebowania Irakijczyków zamieszkujących poza terytorium Iraku na międzynarodową ochronę z dnia 18 grudnia 2006 r., a także dokument Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców z dnia 8 stycznia 2007 r. zatytułowany „Dodatkowy apel o odpowiedź na sytuację w Iraku”,
  - uwzględniając „Przewodnie zasady wysiedlenia wewnątrz kraju” wydane w dniu 11 lutego 1998 r. przez Specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ONZ ds. osób wysiedlonych wewnątrz kraju,
  - uwzględniając dyrektywę 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁽¹⁾ (dyrektywa kwalifikacyjna),
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 regulaminu,
- A. mając na uwadze, że przemoc oraz działalność przestępcza w Iraku obejmuje napady z bronią, porwania dla okupu, nękanie, zabijanie osób zaangażowanych w działania polityczne lub związane z odbudową kraju, czystki etniczne, działania sabotażowe skierowane przeciwko infrastrukturze cywilnej, takie jak niszczenie linii wysokiego napięcia lub rurociągów naftowych oraz regularne masowe ataki bombowe lub ataki z wykorzystaniem innych materiałów wybuchowych skierowane w ludność cywilną, w wyniku których setki tysięcy ludzi są wbrew swojej woli wysiedlane w obrębie swojego kraju lub za granicę, głównie do Jordanii i Syrii, ale także do Egiptu, Libanu, Turcji, Iranu oraz do dalej oddalonych miejsc, w obliczu kryzysu na skalę niespotykaną dotąd na Bliskim Wschodzie,

---

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12.